

תת"ע 8926/06/18 - מדינת ישראל נגד פאנדי הזימה

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8926-06-18 מדינת ישראל נ' הזימה
תיק חיצוני: 11200868641

בפניי כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה מדינת ישראל
נגד פאנדי הזימה
מבקש פאנדי הזימה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.2.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירות מיום 31.5.18 של התרה לאחר לנהוג ברכב ללא רישיון נהיגה וכן התרה להשתמש ברכב ללא פוליסת ביטוח בתוקף לשימוש על הרכב ונגזר עליו עונש של שבעה חודשי פסילה בפועל (חמישה חודשים בפועל תוך הפעלת פסילה מותנית שנגזרה על המבקש בשל עבירה דומה, במצטבר), קנס בסך 2,500 ₪, ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים.
3. המבקש טען כי לא ידע אודות דיון ההוכחות וסבר כי המאשימה תבדוק את הטענות לחפותו אשר העלה בדיון ההקראה (טען כי הוא מנהל עבודה וככזה האתר רשום על שמו וכי הוא לא ידע שנדרש רישיון נהיגה לבמת ההרמה בתוך האתר וכי הוא לא ידע על הארוע). בבקשתו לביטול פסק הדין המבקש עמד על כפירתו בעובדות כתב האישום וטען כי לא היה חלק מהאירוע ולא ידע או אישר לאדם אחר לנהוג. טען כי החשוד המרכזי לא נחקר בגין האירוע. טען כי דחיית הבקשה תגרום לו נזק כלכלי אשר ישפיע קשות על פרנסתו ועל משפחתו. טען כי היה על בית המשפט לדחות את הדיון או לחייבו בהוצאות.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש התייצב לדיון ההקראה ביום 6.3.19, כפר במיוחס לו ונקבעה בנוכחותו ישיבת הוכחות אשר אליה המבקש לא התייצב ואף לא פירט את הסיבות אשר בגינן לא התייצב לדיון. ביחס לטענתו כי חשב שהמשיבה בודקת את הטענות שהעלה טענה, שהדברים לא עולים מהפרוטוקול.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות את הבקשה.
6. על פי סעיף 130 (ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד

משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות הדין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ר' רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז (6) 793, רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

מועד דיון ההוכחות נקבע בנוכחותו של המבקש והוא אף הוזהר כי אם לא יתייצב יישפט בהיעדרו, כך עולה מפרוטוקול הדיון בו נכח המבקש. המבקש לא סיפק כל הסבר להיעדר התייצבותו לדיון. טענתו כי חשב שהמשיבה תבדוק טענותיו אינה עולה מהפרוטוקול ואף לא ברור, לשיטתו של המבקש, כיצד חשב שהדיון בעניינו יתקיים ומתי או מה עשה לביורר עמדת המשיבה לטענותיו.

מעבר לכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי קיים אישור מסירה לגזר הדין מיום 13.3.20 לפיו המבקש סירב לקבל את ההודעה על גזר הדין ואילו הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה על ידו בשיהוי ניכר ורק ביום 13.8.20.

7. המבקש אף לא הציג טענות הגנה כלשהן ולא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה בביצוע העבירות המיוחסות לו וטען כי בהיעדר רישיון נהיגה תיפגע פרנסתו באורח קשה ותיגרם פגיעה במשפחתו.

כפי שנפסק בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18) אין די בטענת כפירה כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

עוד יצוין כי חלף זמן ארוך ממועד הדיון בו כפר המבקש בעבירות המיוחסות לו ביום 13.3.19 ושלהבנתו נדחה לתזכורת (כשלא ברור לשיטתו לאיזה תאריך), ויום 26.2.20, המועד שנקבע לשמיעת הראיות בתיק (מועד אשר אליו כאמור לא התייצב המבקש), פרק זמן בו לא עשה המבקש דבר עד להגשת הבקשה כאן ביום 13.8.20, באמצעות בא כוחו, כאשר מבקשתו עולה כי כבר ידע על גזר הדין ביום 5.6.20 עת נעצר ע"י שוטרים. התנהלותו של המבקש בתיק מעידה על התעלמות מקיומו של ההליך המשפטי, שעה שהוא לא מתייצב לדיון הוכחות שנקבע בנוכחותו תוך שהוא מוזהר בדבר חובת התייצבותו ותוצאות אי התייצבותו לדיון, ממשיך עם סירובו לקבל את פסק הדין לידיו כפי שעולה מאישור המסירה מחודש מרץ 2020 ואף כאשר הודע לו על פסילה שהוטלה עליו במסגרת גזר דין ביום 6.5.20, לטענתו, הוא מגיש את הבקשה לביטול פסק הדין למעלה מחודשיים לאחר מכן, ללא שהוא מספק כל הסבר לכך והוא מבקש שבית המשפט יורה על ביטול פסק הדין מבלי שהוא מספק ולו בדל ראיה לגבי טענות ההגנה שלו.

8. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

9. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

10. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תש"פ, 04 ספטמבר 2020, בהעדר
הצדדים.